

Posudek vedoucího bakalářské práce

Josefína Frýbová

Český filmový plakát šedesátých let 20. století a jeho proměny

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

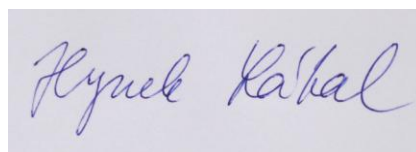
Studentka Josefína Frýbová se ve své bakalářské práci dotkla několika aspektů, spojených se vznikem specifické podoby českého filmového plakátu, jehož největší rozkvět je obecně spatřován v době politicky postupně se uvolňujících 60. let 20. století. Téma českého filmového plakátu 60. let je vizuálně velmi atraktivní a přirozeně přitahuje pozornost veřejnosti, ale i několika odborníků. Frýbová si položila jednoduchou otázku, a sice, jaké faktory přispěly k unikátní výtvarné podobě českého filmového plakátu zmiňovaného období, jinak řečeno: proč tato díla vypadají tak, jak vypadají. Na otázky tohoto typu se však odpovědi v dějinách umění hledají nepadno. Domnívám se však, že Frýbová tento úkol zvládla překvapivě dobře.

V souvislosti se znovuobjevováním vizuality 60. let se během let 90. rozproudil zájem právě o český filmový plakát, takže autorka mohla čerpat nejen z kvalifikačních prací z počátku tohoto tisíciletí, ale především z katalogů výstav, odborných článků i několika internetových zdrojů. Je zjevné, že řadu impulzů pro svá uvažování autorka čerpala z přednášky Pavla Rajčana, proslovené v závěru roku 2012 v Č. Budějovicích. Tyto impulzy však propojila s ostatními zdroji a práci doprovodila relativně obsáhlým a názorným obrazovým doprovodem.

Práce má čtyři hlavní části a výstavba textu postupuje od obecných úvah nad médiem plakátu přes výklad o českém předválečném plakátu a inspiračních zdrojích pro tvůrce 60. let až po krátké medailony s charakteristikou tvorby tří vybraných autorů. Za nejpřínosnější lze z celé předkládané práce považovat dva poslední oddíly, neboť se nejvíce blíží odpovědím na výše položenou otázku. Autorka věnovala pozornost otázce výběru plakátu odbornou komisí při tehdejších centrálním distributorovi zahraničních filmů, tj. Ústřední půjčovně filmů. Tato komise zkoumala přirozeně nejen výtvarnou stránku plakátové tvorby jednotlivých autorů, ale rovněž její ideologickou nezávadnost. Velmi zajímavá je rovněž část o ruském předválečném a polském soudobém plakátu, přičemž u obou oblastí tvorby se lze setkat s principy, hojně využívanými právě českými autory v 60. letech. Zatímco uvedené pasáže práce se na plakátovou tvorbu dívají spíše „zvenčí“, oddíl o vybraných autorech naopak podává pohled z druhé strany. Frýbová si vybrala tři typologicky mírně odlišné autory plakátů a na vybraných příkladech jejich tvorby vystihla její specifika, například ve srovnání s plakáty k zahraničním filmům, vytvořenými v zemi jejich původu. Autorka se sice o dalších inspiračních zdrojích tvůrců v soudobém volném výtvarném umění zmiňuje spíše jen okrajově, ale vyjmenovává všechny tehdejší malířské tendence, jejichž projevy lze celkem jednoznačně rozpoznat v připojených ukázkách.

Práce Josefíny Frýbové je dobrým výkonem se zajímavými úhly pohledu na divácky velmi přitažlivé téma. Místy sice trpí gramatickými chybami, ale těch několik přehlédnutí celkový dobrý dojem z textu nekazí.

Předkládanou práci přirozeně **doporučuji** k obhajobě a vzhledem k originálnímu pojetí klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 7. června 2014

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.